

בתי המשפט

תק 002641/07		בית משפט לתביעות קטנות ירושלים	
04/09/2007	תאריך:	כב' השופטת בר-אשר צבן תמר	לפני:

בעניין: כץ רועי**התובע**

נ ג ד

בר-מסעדה "יהושע"**הנתבעת****פסק דין**

הנתבעת – בר-מסעדה - פותחת את שעריה רק לקהל סטודנטים. השאלה היא האם יש בכך משום הפליה פסולה, כהגדרתה בחוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים, תשס"א-2000 (להלן – חוק איסור הפליה).

2. הנתבעת – בר-מסעדה "יהושע" ברחוב בן-סירא בירושלים (להלן – "יהושע") – מגדירה עצמה כ"בר סטודנטים". לדברי בעליה בשנתיים האחרונות, מר ירון תורג'מן ומר גדי ורדי, מאז נפתח המקום לפני כארבע וחצי שנים, הוא פתוח לסטודנטים בלבד. זה חלק מאופיו של המקום ומהייחוד שלו. התובע, סרן בחיל הים בשירות קבע, הגיע ל"יהושע" בערב שבת (יום שישי בערב) שחל בתאריך 18.5.2007, בלוויית קצין צה"ל נוסף שאף הוא משרת בשירות קבע וחברתו, סטודנטית באוניברסיטה. לשאלת המארחת השיבו שרק לחברה יש תעודת סטודנט, ולפיכך לא אפשרו להם להיכנס. מכאן התביעה לפיצוי עבור עגמת הנפש שהדבר הסב לתובע.

3. טענת התובע במישור העובדתי, עניינה בכך שהמקום אינו מתפרסם ככזה שנועד לקהל סטודנטים בלבד. התובע הגיש שני פרסומים מאתרי האינטרנט של "עכבר העיר" ו"בלנק" המפרסמים מקומות בילוי בירושלים (ת/1 ו-ת/2), שבהם לא צוין דבר בעניין קהל היעד של המקום. עוד הוסיף, שאין זה ראוי שבישראל יהיו מקומות בילוי שלא יתירו כניסה ל קציני צה"ל, שמיטב שנותיהם מוקדשות לשירות בצבא. כך בייחוד כשהם מבקשים לבלות עם חבריהם הסטודנטים, שבאותן שנים לומדים באוניברסיטה.

התובע ביסס את תביעתו על הוראות "חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו", כמו גם על חוק איסור הפליה.

4. מר ירון תורג'מן, מבעליה של יהושע, הסביר ש"יהושע" אכן מיועד, כאמור, לקהל סטודנטים ומותאם אליו הן באופיו, הן במחירי המזון והשתייה המוגשים בו. הוא הוסיף כי הם ביוזמתם מפרסמים את המקום רק באוניברסיטה. יחד עם זאת הוסיף, שסטודנט שמבקש לבלות במקום, רשאי להביא עמו גם את מי שאינו סטודנט, ובוודאי קציני צה"ל. לדבריו, המקום מיועד לבני 24 ומעלה, אך סטודנטים שגילם נמוך מזה גם רשאים להכנס. לשאלת בית המשפט השיב, שהגם שעל-פי מדיניות המקום הם אינם מאפשרים למי שאינם סטודנטים להיכנס, אילו נבדק הדבר עם אחד האחראים הם היו מאפשרים לתובע להיכנס, אפילו לא הייתה עמו סטודנטית. מטרתם שיגיעו לבילוי במקום, בוודאי מי שרוצה בכך והסביבה מתאימה לו. חשוב לומר שמר תורג'מן מצא לנכון לפתוח את דבריו, ואף לסיימם, בהתנצלות בפני התובע. הוא הדגיש שאם נמנעה מהתובע ומחבריו, שהיו בלוויית סטודנטית, להיכנס למקום, כי אז הייתה זו תקלה שהוא מצר עליה. היה לו חשוב להדגיש שבקרב משפחתו וחבריו

קצינים רבים המשרתים בצבא, ומדבריו עלה שהוא רוחש להם כבוד רב.

5. יחד עם זאת, מר תורג'מן טען כי אין מדובר בהפליה פסולה בהתאם לחוק איסור הפליה. סעיף 3, שעניינו איסור הפליה אינו אוסר הפליה על בסיס גיל, ואינו אוסר את סגירת המקום לקהל יעד מוגדר.

6. אין מחלוקת שחוק איסור הפליה חל על "יהושע", בהיותו בר-מסעדה, ומכאן שזהו "מקום ציבורי" כהגדרתו בסעיף 2 לחוק.

סעיף 3(א) לחוק איסור הפליה, שעניינו "איסור הפליה", קובע כי "מי שעיסוקו ... בהפעלת מקום ציבורי, לא יפלה ... במתן שירות במקום הציבורי, מחמת גזע דת או קבוצה דתית, לאום, ארץ מוצא, מין, נטייה מינית, השקפה, השתייכות מפלגתית, מעמד אישי, או הורות". על כך מוסיף ס"ק (ד)(1) וקובע כי "אין רואים הפליה לפי סעיף זה – כאשר הדבר מתחייב מאופיו או ממהותו של ... המקום הציבורי".

מכאן אפוא, שצודקים נציגי הנתבעת ובעליה בטענתם, שלא זו בלבד שהמגבלות שנקבעו ביחס ל"יהושע" לא נאסרו בחוק, אלא שאף אין רואים בכך הפליה בהתאם לחוק. החוק אינו אוסר על מסעדה להגביל את קהל היעד לקבוצה בעלת עיסוק זהה (סטודנטים), ואף לא לבני גיל מסוים (בני 24 ומעלה). לא זו בלבד, אלא שכאמור, החוק קובע כי הגדרת קהל יעד המתחייבת ממהותו של המקום או מאופיו איננה בגדר הפליה.

סעיף 2 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו אוסר פגיעה בכבודו של אדם, בכפוף להוראות פסקת ההגבלה הקבועה בסעיף 8, שלפיה ניתן להגביל זכות, אם הדבר הותר ב"חוק ההולם את ערכיה של מדינת ישראל, שנועד לתכלית ראויה" וכן "במידה שאינה עולה על הנדרש ... " (דרישת המידתיות). אינני רואה לנכון להרחיב בעניין הוראות חוק היסוד במסגרת זו, אך אציין כי משלא נאסרה הגבלת קהל היעד של "יהושע" בחוק איסור הפליה, אין לומר שהגבלה זו עומדת בניגוד לחוק היסוד.

7. מסקנתי היא אפוא, שאין לומר שאסור לבעלי "יהושע" לקבוע שקהל מבקריה יהיו סטודנטים בלבד, ושדלתותיה יהיו סגורות לקהל אחר, לרבות קציני צה"ל. כך בייחוד, כאמור, כשהדבר לא נסגר באופן מיוחד בפני הקהל האחר שעליו נמנה התובע, והעובדה שנמנע ממנו ומחבריו להיכנס למקום באותו ערב היה בגדר תקלה מצערת, שאיננה עולה בקנה אחד עם מדיניות המקום.

התביעה נדחית ללא צו להוצאות.

**ניתן היום כ"א באלול, תשס"ז (4 בספטמבר 2007) בהיעדר הצדדים.
המזכירות תמציא העתקים לצדדים.**

תמר בר-אשר צבן, שופטת

002641/07תק 330 תמר בר אשר צבן